

ביאורים לכמה מדברי המסורה לפרשת חוקת

יט/יג – "כל הנוגע במת בנפש האדם".

מציין המסורה, שזה רק כאן, אבל ביחזקאל כז/יג "בנפש אדם" בלי ה' הידיעה. ונ"ל כי כאן מדובר בטומאת מגע, ובזאת גם הגוף המת של גוי מטמא, והם הנקראים "האדם" (תוספות על יבמות סא.) כי רק בטומאת אוהל אינם מטמאים. והא שביחזקאל קרוים גם הגוים "אדם" זהו ביחס לסוסים ופרדים המוזכרים בפסוק אח"כ, וכמו שתרצו חז"ל. (יבמות סא.).

כ/ה – "ולמה העליתונו...לא מקום זרע ותאנה גפן ורימון".

מציין המסורה שבהשוואה לדברים (ח, ח) הַסְדָּר הוא שונה "ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורימון". ונ"ל כי שם, בא לבאר מן החשוב אל הקל, כי "לחם לבב אנוש יסעד" (תהלים קד/טו), וכן גם יין משביע ולכן אין לשתותו בערב פסח (ברכות לה:). ואח"כ מונה הפירות. אבל בפסוקנו באו בתאנה ובעלילות, ובלי משים התפרץ מפייהם הביטוי "תאנה" לראשונה, כפליטת פה. וכן עץ שנכשל בו אדם הראשון היה תאנה (סנהדרין ע:). מחמת נטיה שפלה זו של חיפוש עלילות.

כא/כז – "על כן יאמרו המושלים". (חסר ו')

וחז"ל דרשו על כך אמירת משל על המושלים ביצרים. (בי"ב עח:). ונ"ל כי בדה"ב (כג, כ) שָׁם "המושלים" עם ו', כלומר כפשוטו. אבל חוסר ו' בא לרמוז ענין משילת משל, וכן ביחזקאל יח/ב.